

LAPPEENRANTA Huhtiniemen asemakaavoitettavan-alueen muinaisjäännösinventointi 2008

Timo Jussila

Kustantaja: Conte Invest Oy

Sisältö:

Perustiedot	2
Inventointi	2
Maastokartta	4

Kansikuva: Näkymä pohjoiseen, alueen keskellä, leirintäalueen länsipäässä. Keskellä pieni hyppyrimäki jyrkästi järveen laskevan törmän reunalla.

Perustiedot**Alue:**

Tarkoitus: Tarkistaa kattavasti onko alueella kiinteitä muinaisjäännöksiä. Pääpaino esihistoriallisten paikkojen etsimisessä muinaisen Saimaan rantatasojen tuntumassa.

Työaika: Kenttätyöaika: 10.11.2008.

Kustantaja: Conte Invest Oy

Tekijät: Mikroliitti Oy, Timo Jussila ja Tapani Rostedt.

Aiemmat tutkimukset: - Jussila T, Inventointi 1998. Hels.Yo. arkeologian laitos, kaivaus 2006.

Tulokset: Alueelta ei tunnettu ennestään esihistoriallisia muinaisjäännöksiä. Alueen keskellä on v. 2006 kaivauksella todettu, 1800-luvulle ajoittuva kalmisto, joka on kiinteä muinaisjäännös. Alueella ei havaittu inventoinnissa 2008 minkään aikaisia ennestään tuntemattomia muinaisjäännöksiä.

Paikannuskartta:

Tutkittu alue kartan keskellä rajattu vihreällä.

Inventointi

Inventoinnin maastotyöt suoritettiin kahden arkeologin voimin 10.11.2008 erinomaisissa olosuhteissa. Alueen länsireunalta n. 230 m länteen tunnetaan Huhtiniemen kivikautinen asuinpaikka joka sijaitsee aivan Saimaan rannan tuntumassa n. 80 m korkeustasolla. Muinais-Saimaan korkein ranta 4000 eKr. on alueella n. 81 m tasolla, lyhytaikainen tulvaranta on saattanut ulottua liki 83 m tasolle. Muinaisia rantasidonnoisia asuinpaikkoja voi alueelta löytää n. 84 - 77,5 m korke-

usväliltä. Inventointi keskittyi pääosin nykyisen rannan tuntumaan, joskin koko alue käytiin läpi silmänvaraisesti. Historiallisen ajan hautoja ja kalmistoja ei tässä inventoinnissa etsitty. Alue on ollut aikoinaan armeijan (Venäjän ja Suomen) hallinnassa, sotilasaluetta ja sittemmin alueen itäpuolisko leirintäalueena ja asuntoalueena. Alueen länsiosaa on vanhaa talviurheilualuetta. Alue on kaiken kaikkiaan varsin muokattua ja alkuperäistä, muokkaamatonta maastoa on jäljellä vain paikoin. Alueen länsiosassa on vanhaan ja isoon hiekkakuoppaan rakennettu urheilukenttä ja

tennishalli. Loivalla rantatasanteella on vesilaitokselle menevä asfalttitie ja vanhoja latupohjia. Vaikutti siltä, että alueen länsiosan ranta on täysin muokattua. Muutamassa sinne tehdyssä koekuopassa maaperä vaikutti sekoittuneelta - paikoin täytemaalta paikoin vanhalta hiekkakuopan pohjalta. Maannosta ei tavattu. Leirintäalueen länsipuolella on rannassa vanhan hyppyrimäen perustus ja ilmeisesti hiekkakuoppaan tehty hyppyrimäen monttu. Koko alueen länsiosa on lähes täysin muokattua maastoa, eikä sieltä ole löydettävissä mitään muinaisjäännöksiä.

Ylempänä rinteessä, alueen eteläosassa on maastoltaan suhteellisen ehjiä terasseja, mutta sellaisilla korkeustasoilla, että niistä ei ainakaan esihistoriaa ole löydettävissä, eikä mitään historiallisen ajan muinaisjäännökseen viittaavaa tavattu. Leirintäalueen kohdalla on jyrkkä ja korkea rantatörmä, jonka laki on n. 90 m tasolla. Maaperä paikalla on kivinen hiekkamoreeni, 1. Salpausselän proximaalirinteessä. Törmän päällä on laaja tasanne, joka osin tasoitettu nurmikoksi. Vaikka on varsin epätodennäköistä että tällä terassilla

olisi esihistoriallisia asuinpaikkoja tms. teimme kuitenkin törmän laen reunalle (jossa maaperää ei ole muokattu) joitain koekuoppia havaitsematta niissä mitään esihistoriaan viittaavaa. Leirintäalueen itäosassa korkea törmä hieman loivenee ja maaperä on kivetöntä hiekkaa. Tämä osa alueesta on kuitenkin varsin muokattua: erilaisia resentejä kuoppia ja kuopanteita, mökkejä. Leirintäalueen itäpuolella em. törmän lakialue on rakennettua emmekä nähneet mitään syytä tutkia sitä aluetta silmänvaraista tarkemmin. Leirintäalueen kohdalla rantatörmä laskee lähes suoraan Saimaaseen, eikä kivikoisessa ja muokatussa rannassa ole sellaista

Itänsan lehtometsäistä alemmaa rantaterassia

Alueen itäisimmän osan rantaa

Taustalla leirintäalueen rantaa, oikealla (ja kuva alh.) vanha hyppyrimäen monttu.

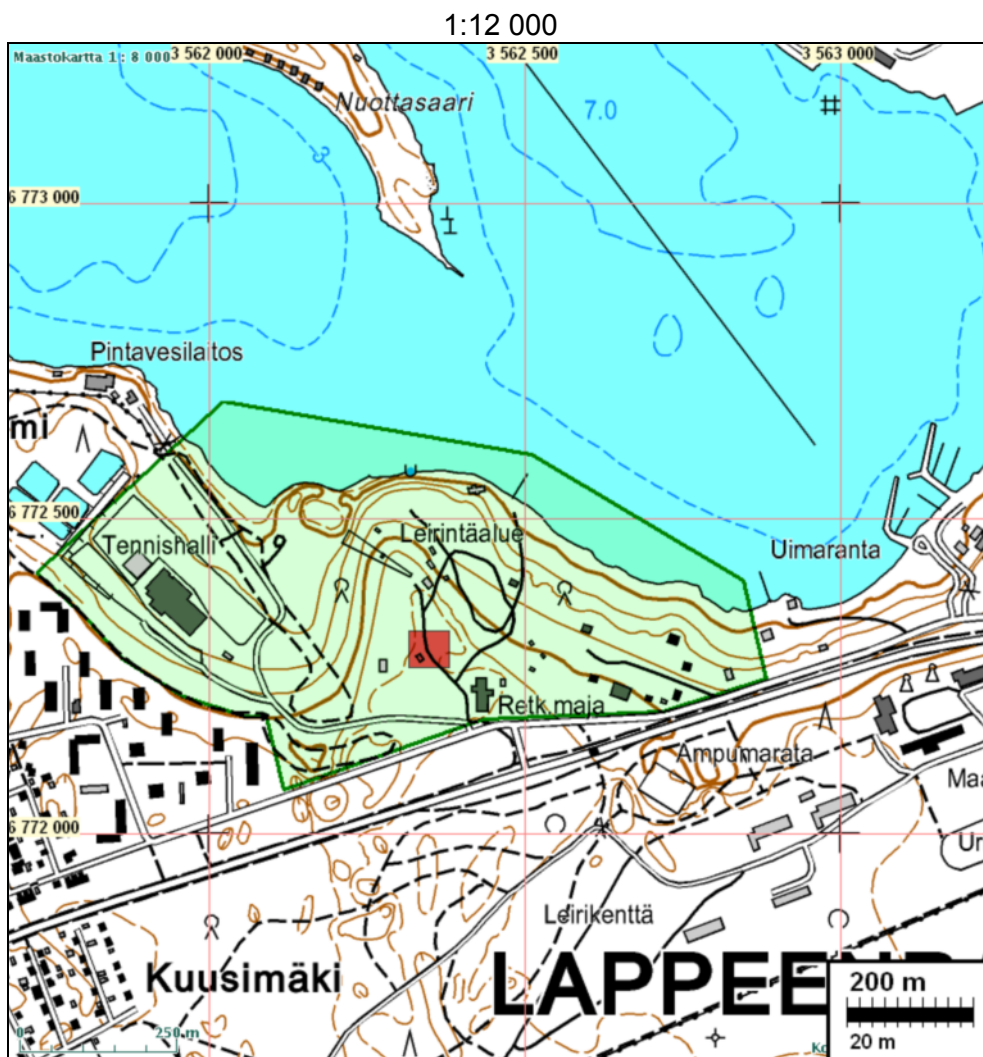
terassia, mistä kannattaisi muinaisia asuinpaikkoja etsiä. Leirintäalueen itäosan rannassa ja siitä itään on alempi leveähkö rantaterassi 2-3 m nykyisen vedentason yläpuolella. Ranta on maaperältään hienoa hiekka – hietaa ja pusikkoista lehtometsää, idempänä männikköä. Tälle alemmalle terassille teimme lukuisia koekuoppia. Useimmissa kuopissa maaperä vaikutti muokatulta, ilmeisesti osin vanhaa peltoa tms. osin lienee kyseessä vanha avoin rantahietikko jossa monenlaisia resentin toiminnan jälkiä – rojua ja kuopanteita ym. Emme havainneet tällä ranta-alueella koekuopissa mitään muinaisjäännökseen viittaavaa. Ylemmät alueet tutkimme hist. ajan jäännöksiä etsien silmänvaraisesti. **Emme havainneet missään alueella mitään muinaisjäännökseksi katsottavia jäänteitä.**

Leirintäalueen eteläosassa, retkeilymaja (tms.) rakennuksen luoteispuolella, matalalla laakealla kumpareella on Helsingin Yliopiston tutkimuksissa v. 2006 havaittu 1800-luvulle ajoittuva kalmisto. Sen rajoja ei tarkoin tunneta. Kyseessä on kiinteä muinaisjäännös. Kyseisen kalmiston lähelle maankäyttöä suunniteltaessa on oltava yhteydessä Museoviraston Rakennushistorian osastoon, joka arvioi mahdollisesta maankäytöstä aiheutuvan jatkotutkimustarpeen.

Espoossa 3.1.2009

Timo Jussila

Maastokartta

Tutkittu alue rajattu vihreällä. Punainen neliö = v. 2006 Helsingin Yliopiston tutkimuksessa havaittu kalmistoalue – kiinteä muinaisjäännös.